

mise ja näkkamisega sedda seggama, viitma, ja temma rahva hulka haavhawalt wähhendama.

Karel, kui Pühajõele jõudis, laskis eest suretükidega kantsi peale, ja satis nelli tuhhat jalla, ja kaks tuhhat hobbose-wâgge allamalt jõest läbbi, et tagant kantsi peale hakkata. Kui wenne wâggi sedda nõud märkas, läks ta tormades Sillamäe pole, kus, kuida üllemal ööldud, ka kolm tuhhat meest kantsis olli seismas. Karel ruttas járrele, ja kui sedda kantsi peale nähti tormawad, heitis wenne wâggi jooksu, et nendega, kes Walvarus ollid, sure leri jure jõuda, mis Narva linna al seisis. Õe tulli peale; Roegsi wâggi olli árrawâssinud, ja soddas veel pealegi kangesse wihma ja lund seggamiste. Jäi siis puhkama, ja töisel hõmmikul, puhte ajal hakkas jälle Narva pole likuma, fuhhu enne lõunat kello kümne ajal jõudis. Andis Karel omma rahwale nelli tundi aega puhhata; priskesti sùa ja júa, ja ütles: Roegsi mehhed! kello kaks hakkame töele: agga, hõmmen puhkame rahhoga Narva linnas.

Kello kaks olli föik wâggi rinnas, kunnanaga käsko otamas, et pealehakkata. Kui Wenne wâggi sedda pihortait wâgge Lagina poolt näggi tullewad, hakkasid muist peálitud naerma, et Roots sesugguse wâhhe se rahwaga ütlematu wâe foggu peale tulli hakkama, ja ütlesid mõnned: neid paneme kahhe pihortaiega suhhu, ja nelame neid alla.

Peetrit énnast ei osnud sel förral seál, et, nenda kuida ültime, mõnned sured tällitamised, kelle pârrast Pohla funningaga nõupiddamist olli, ja mis vibimist foggoniste ei shüllind, sedda Pohla-male wâggi seit syndisid ruttama. Olli se suur Keiser sellepârrast omma wâgge, mis Narva al seisis, Würst Trubestkoi kässö alla andnud, ja sedda käsknud linna wõtta. Agga enne veel, kui olleks sanud árraminema; näggi temma sure melehaigusega, et temma kindralid töine töise peale kaddedad ollid, ning et neil foggoniste üht meelt polnud. Se pahha luggu lõhkus Peetri südand; egga teadnud suur mees, kuida sedda kahju keelda, mis temma kindralite issi-